

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 5.02. 2014 r.

PG II Ko2 49/14

Sekretariat Wicemarszałka Senatu RP
Marti Pańczyk-Pozdziej
Wpłynęło dn. 6.02.2014
Nr. UPP.1.R.2 20/3369
Podpis M

M. Gidewicz W.A.
SEKRETARIAT
Prac Senackich
Wpłynęło dn. 7.02.14
nr. 762 podpis M

Pani

Maria PAŃCZYK-POZDZIEJ

Wicemarszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa

dot.

BPS/043-46-1998-PG/13

Szanowna Pani Marszałek

W odpowiedzi na pismo Pani Marszałek z dnia 19 grudnia 2013r., dotyczące oświadczenia Senatorów RP Panów Grzegorza Wojciechowskiego, Henryka Górskiego, Bogdana Pęka i Pani Beaty Gosiewskiej, złożonego na 46. posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 18 grudnia 2013r. w sprawie sygn. 1 Ds. 183/13 Prokuratury Rejonowej w Rawie Mazowieckiej, uprzejmie informuję, że w najbliższym czasie nie jest możliwe zbadanie akt tego postępowania, spowodowane odmową ich udostępnienia przez sąd z uwagi na wyznaczone terminy rozpraw m.in. w dniach 5 i 6 lutego 2014r.

W związku z powyższym w Wydziale III Nadzoru nad Postępowaniem Przygotowawczym Prokuratury Okręgowej w Łodzi dokonano analizy dokumentów zgromadzonych w aktach podręcznych sprawy i na tej podstawie ustalono, że w dniu

4 lutego 2013r. do wymienionej powyżej jednostki rejonowej z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Biura Powiatowego w Rawie Mazowieckiej wpłynęło zawiadomienie o usiłowaniu doprowadzenia tej instytucji do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 2809,78 zł, poprzez przedłożenie w dniach 15 i 27 maja 2011r. w celu uzyskania z Agencji dotacji nierzetelnych pisemnych oświadczeń w zakresie faktycznej uprawy gruntów rolnych położonych na dwóch działkach w miejscowości Chrusty, tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Postanowieniem z dnia 7 marca 2013r. wszczęto w tej sprawie śledztwo, którego wyniki pozwoliły na przedstawienie w dniu 27 czerwca 2013r. zarzutów dwóm osobom, w tym o czyn z art. 270 § 2a k.k. „kobiecie”, o której mowa w oświadczeniu Senatorów RP. Następnie postanowienie o przedstawieniu wyżej wymienionej zarzutu popełnienia przestępstwa trzykrotnie uzupełniano, rozszerzając jego zakres o czyny spenalizowane w art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Ostatecznie w dniu 17 października 2013r. Prokurator Rejonowy w Rawie Mazowieckiej skierował do Sądu Rejonowego w Skierniewicach IX Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Rawie Mazowieckiej akt oskarżenia przeciwko wymienionej, jako oskarżonej o czyny:

- I. z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;
- II. z art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.;
- III. z art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

Jednocześnie, działając w trybie art. 335 k.p.k., wniesiono o skazanie oskarżonej bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie jej za powyższe czyny kary łącznej sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat dwóch.

Tym samym aktem oskarżenia objęto także drugiego oskarżonego o czyny z art. 297 k.k. i 286 k.k.

Postanowieniem z dnia 12 listopada ub. r. sygn. IX K 739/13 Sąd wyłączył do odrębnego rozpoznania materiał dowodowy zgromadzony przeciwko oskarżonej, rejestrując go pod sygn. IX K 797/13.

Zdaniem Prokuratora Okręgowego w Łodzi oraz Zastępcy Prokuratora Apelacyjnego w Łodzi, które należy podzielić, wyniki analizy akt podręcznych przedmiotowego postępowania przygotowawczego pozwalają na stwierdzenie, iż wbrew zarzutom zawartym w oświadczeniu senatorskim przestępne zachowanie oskarżonej nie miało charakteru incydentalnego, zarzucono jej bowiem trzykrotne podrobienie w okresie od 9 do 15 maja 2011r. podpisu ojca na wniosku o przyznanie płatności do gruntów rolnych oraz dwunastu załącznikach, a nadto przedłożenie tych dokumentów, jako autentycznych w ARiMR, ponadto podrobienie podpisu ojca na pełnomocnictwie do wykonywania w jego imieniu czynności w ARiMR i przedłożenie go w dniu 15 kwietnia 2009r., jako autentycznego, a także podrobienie podpisów ojca i matki na wniosku o wpis do ewidencji producentów i przedłożenie go w dniu 15 kwietnia 2009r. w ARiMR, jako autentycznego.

Podkreślenia przy tym wymaga, że prokurator, uwzględniając podnoszone przez wymienionych powyżej Senatorów okoliczności sprawy [akceptację zachowań oskarżonej przez rodziców], uznał zmniejszony stopień szkodliwości społecznej czynów i zakwalifikował je, jako wypadek mniejszej wagi, tj. z art. 270 § 2a k.k. Ponadto zważyć należy, że oskarżona przyznała się do realizacji znamion wszystkich przypisywanych jej występków i skorzystała z przysługującego jej prawa, dobrowolnie poddając się karze bez przeprowadzania rozprawy. Dodatkowo wnioskowana kara, mimo wielokrotności zachowań, wydaje się być adekwatną do stopnia zawinienia i trudno uznać ją za rażąco surową.

Na zakończenie pragnę podkreślić, że zainteresowaniem omawianego postępowania objęte były zachowania spenalizowane przez ustawodawcę dla zabezpieczenia prawidłowego funkcjonowania instytucji finansowo-gospodarczych, wiarygodności dokumentów i ochrony stosunków prawnych, których istnienie dany dokument stwierdza, a nie zachowanie wymierzone w dobra prawne określonej osoby.

W świetle powyższego nie można zgodzić się ze stanowiskiem Państwa Senatorów, iż prokuratura nie powinna reagować na takie zachowania, mimo iż naruszają obowiązujące normy prawne.

2 maja
A. Seremet

Andrzej Seremet